

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.VI.37.556/2022/6.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Horváth Tamás előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné Kádár Judit bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Jóna Livia Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Jóna Livia
cím2)

Az alperes: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Papp Katalin kamarai jogtanácsos
(cím3)

Alperesi érdekelt: Név2
(cím4)

A per tárgya: földforgalmi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Debreceni Törvényszék 2022. május 25. napján kelt 101.K.701.993/2021/14. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 101.K.701.993/2021/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló haszonbérbeadó és az alperesi érdekelt jogelődje mint haszonbérelő között haszonbérleti szerződés jött létre a Hely1 Hrsz1 helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan. Ezen szerződés tekintetében Név3, Név4, Név5 és a felperes elfogadó jognyilatkozatot terjesztett elő.

[2] A mezőgazdasági igazgatási szerv az eljárása során azt állapította meg, hogy a szerződés szerinti haszonbérelő és az elfogadó nyilatkozatot benyújtók azonos ranghelyen állnak a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) által meghatározott sorrendben. Ezért e törvény 54. § (2) bekezdése szerint a tulajdonost felszólította választási jogának gyakorlására, aki úgy nyilatkozott, hogy az alperesi érdekelt jogelődjével (a továbbiakban együtt az alperesi érdekelttel: alperesi érdekelt) kíván szerződést kötni. Erre tekintettel a hatóság a haszonbérleti szerződést az alperesi érdekelttel jóváhagyta, egyidejűleg az elfogadó jognyilatkozatot tevő személyekkel szemben a jóváhagyást megtagadta.

[3] A felperes által benyújtott keresetre tekintettel a mezőgazdasági igazgatási szerv megállapította, hogy a határozata jogszabálysértő, ezért azt visszavonta, majd a tényállás tisztázása érdekében megkereste a járási főállatorvost, hogy az általa kiadott igazolást egészítse ki.

[4] Ezt követően a mezőgazdasági igazgatási szerv a haszonbérleti szerződést a szerződés szerinti haszonbérllővel jóváhagyta, míg az elfogadó jognyilatkozatot benyújtókkal szemben megtagadta. A fentiekhez hasonló tényállás mellett további hat másik haszonbérleti szerződés (a Hely1 Hrsz2, Hrsz3, a Hrsz4, a Hrsz5, Hrsz6, a Hrsz7 és a Hrsz8, Hrsz9, Hrsz10, Hrsz11, Hrsz12 helyrajzi számú ingatlanokra vonatkozók) esetében is ugyanilyen eljárás zajlott le. Ennek eredményeképpen az ismertetett jogi indokolás mellett a haszonbérleti szerződések szintén az alperesi érdekelttel kerültek jóváhagyásra. Az elfogadó jognyilatkozatot benyújtókkal szemben pedig a jóváhagyást megtagadta.

[5] A felperes keresete folytán eljár Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 101.K.27.047/2020/8. számú ítéletében ezen határozatokat megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletében a bíróság rámutatott arra, hogy az alperesi érdekelt tekintetében az állatállomány igazolására nem az erre irányadó, az átlagos állatsűrűség megállapításának szabályairól szóló 57/2014. (IV. 30.) VM rendeletben (a továbbiakban: VM rendelet) előírt módon került sor, magának az elfogadó nyilatkozatot benyújtónak az e körben tett nyilatkozata pedig ennek hiányában nem elegendő.

[6] A megismételt eljárásban az alperes a haszonbérleti szerződéseket az alperesi érdekelttel hagyta jóvá és a felperessel szemben annak jóváhagyását megtagadta. Az alperes a bíróság útmutatására tekintettel megkereste a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Helyi Járási Hivatalát, hogy az alperesi érdekelt tekintetében ismételten állítsa ki az állatorvosi igazolást a jogszabályi előírásnak megfelelően.

[7] A felperes keresete folytán eljár Debreceni Törvényszék a 101.K.702.088/2020/14. számú ítéletében ezen határozatokat ismét megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság rámutatott arra, hogy az újonnan benyújtott igazolás sem felel meg a VM rendelet előírásainak. Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek újólag meg kell keresnie a járási főállatorvost, hogy a VM rendelet előírásainak megfelelően állítsa ki az alperesi érdekelt tekintetében az igazolást az állatsűrűsége vonatkozóan és ezt követően ennek tükrében kell rangsorolnia az ügyben érintetteket. A Kúria a Kfv.IV.37.099/2021/6. számú ítéletével a bíróság ezen ítéletét hatályában fenntartotta.

[8] Az újabb megismételt eljárásban az előhaszonbérletre való jogosultság vizsgálata tekintetében az alperes megkereste a Helyi Járási Hivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Osztályát. Az eljárás eredményeként az alperes a haszonbérleti szerződéseket az 588552-10/2021., 588546-10/2021., 588547-10/2021., 588548-12/2021., 588549-11/2021., 588550-12/2021. és 588551-10/2021. számú határozataival az alperesi érdekelttel hagyta jóvá.

A kereseti kérelem és a védirat

[9] A határozatokkal szemben a felperes keresettel élt, elsődlegesen kérte az alperesi határozatok megváltoztatását akként, hogy az előhaszonbérletre jogosultak az alperesi érdekelt állattartói előhaszonbérleti jogosultságát figyelmen kívül hagyva legyenek rangsorolva, másodlagosan kérte az alperesi határozatok megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését.

[10] Keresetében hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint az alperesi érdekelt igazolása nem alkalmas az állattartói minőség minden kétséget kizáró igazolására. Az alperes mind a hét ügyben olyan igazolás alapján rangsorolta a haszonbérlet, amely a valóság tanúsítására alkalmatlan, ezzel szemben a felperes állattartói igazolása egyértelmű és ellenőrizhető tartalommal bír.

[11] E tekintetben a felperes utalt arra, hogy a 2021. január 7-én kiállított hatósági állatorvosi igazolások mindegyike azt tartalmazza, hogy az alperesi érdekelt állatállománya a sertés ENAR szerint a következőképpen alakul. 2018. november 21. napján, azaz a hatósági bizonyítvány kiállításának napján nyilvántartott állatlétszáma 7 darab anyakoca, amely a VM rendelet 1. számú melléklete értelmében 3,5 ÁE állategységnek (a továbbiakban: ÁE) felel meg, míg a sertés ENAR-ból lekérdezett egy éves létszámadatokból megállapításokra került 345 darab tenyészkoca éves átlaglétszám, ami 172,5 ÁE-nek felel meg.

[12] A szerződéskötések dátuma 2018. október 10., december 10., 14., 18. és 19., ezért megállapítható, hogy ezen időpontok majdnem egy hónappal eltérnek a hatósági bizonyítvány kiállításától. Az alkalmazandó jogszabályok azonban az előhaszonbérleti joggyakorlás időpontjában irányadó állatlétszámmal határozzák meg az állatsűrűség kiszámítását, így a jogszabály által meghatározott időpontok figyelembevételével már nem a megfelelő adatokat tartalmazza az állattartói igazolás, ugyanis a decemberi joggyakorlás miatt az éves átlaglétszám csupán 301,5 darab, azaz 150,75 ÁE. A 2018. decemberi állatlétszámot pedig az igazolás nem tartalmazza, ezért a joggyakorlás időpontjában meglévő állatlétszám nem állapítható meg az állattartói igazolásból.

[13] Az általa előadottak jogszabályi alapjaként a felperes hivatkozott a VM rendelet 3. §-ára, a Földforgalmi tv. 47. § (4) bekezdésére, valamint 46. § (3) bekezdésének a) pontjára, és arra, hogy az e szerinti előbérleti jog csak abban az esetben áll fenn, ha mindkét időpontban megvan a legalább 0,5 állatsűrűség. E körben felhívta a Szegedi Ítéltábla Pf.20.480/2018/4. számú ítéletére is, melyben külön kiszámításra került az egy éves időszakra és a joggyakorlás időpontjában is ez az adat.

[14] A felperes szerint ezért a joggyakorlás időpontjában a 7 darab, vagy annál kevesebb tenyészkoca által képzett 3,5 vagy kevesebb ÁE bizonyosan nem elegendő a jelen ügyben támadott hét határozattal szerzett 53 hektár földterülethez. Az alperes tévesen alkalmazta az irányadó jogszabályokat, mivel a jogszabály által megkövetelt két időpontban történő állatsűrűség vizsgálattal a jogalkotó éppen azt kívánta kiszűrni, hogy olyan állattartó szerezhessen földet, akinek már nincs állata, így nincs takarmány-szükséglete, mint ahogy az a jelen ügyben is megtörtént.

[15] A felperes véleménye szerint az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, mivel nem rögzítette az alperesi érdekeltnek a Földforgalmi tv. 5. § (3) pontja szerint a birtokában lévő földterületek mértékét, így a határozatból nem lehet megállapítani az állatsűrűséget. E körben a felperes hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdésére és 81. § (1) bekezdésére, valamint a Debreceni Törvényszék Pf.21.100/2018/4. számú döntésére is.

[16] Védiratában az alperes kérte a keresetek elutasítását, fenntartva a határozatában foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy mivel a jelen perben vizsgált döntések meghozatalára megismételt eljárásban került sor, ezért a döntés csak abban a körben támadható, ami miatt a bíróság az előző döntést megsemmisítette. Jelen ügyben az új eljárásra okot adó körülmény a hatósági bizonyítvány nem megfelelő volta volt, melynek hibáját kellett csak orvosolnia.

[17] Az alperesi érdekelt maga is kérte a felperesi keresetek elutasítását, osztva az alperes által előadottakat.

A jogerős ítélet

[18] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a támadott határozatokat megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[19] Megállapította, hogy a jogszabály által a Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti előhaszonbérleti jog egyik feltételeként megkövetelt, az előhaszonbérleti jog gyakorlásának időpontjára vonatkozó 0,5 állatsűrűség az alperesi érdekelt tekintetében nem áll fenn. A földhasználati összesítő szerint ugyanis az ő birtokában levő földterületként 24,9 ha került figyelembevételre, az időben legkésőbbi hatósági bizonyítvány és ENAR nyilvántartás adatai alapján pedig 2018. októberben és novemberben is a 7 állat (3,5 ÁE) volt nyilvántartva. A joggyakorlás (szerződéskötés) időpontjában ezért az alperesi érdekelt jogelődje tekintetében az állatsűrűség ezen 3,5 állategység és a meglévő (24,9 ha) plusz a megszerzendő (0,97 – 15,93 ha) földterületek hányadosa = 0,13 – 0,08, ami nem éri el a jogszabály által megkívánt 0,5 állatsűrűséget.

[20] Az alperes határozatai eszerint mindenekelőtt azért jogszabálysértők, mivel az alperes tévesen értelmezve a VM rendelet 3. §-át helytelen számítási módszert alkalmazott az alperesi érdekelt előhaszonbérleti jogának vizsgálata során. Az új eljárás során az alperesnek újfent le kell folytatnia a szerződések hatósági jóváhagyására irányuló eljárásokat és döntenie azzal, hogy az alperesi érdekelt tekintetében a Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti előhaszonbérleti jog nem vehető figyelembe.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] Az ügyben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amiben az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az eljárt bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása mellett.

[22] Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a VM rendelettel. A bíróság számításában a hatósági bizonyítványban szereplő állategységet vette alapul. Ez a VM rendelet 1. § (1) bekezdésének felel meg. Ehhez képest speciális rendelkezést tartalmaz a VM rendelet 1. § (3) bekezdése, mely szerint az előhaszonbérleti jog gyakorlása során az állategységet a két különböző időszakban meglévő állatlétszám számtani átlagát alapul véve kell meghatározni. Az „egyaránt” kifejezés a VM rendelet 3. §-ában, az 1. § (3) bekezdését is figyelembe véve azt jelenti, hogy az ott meghatározott állategységgel a számítást el kell végezni a szerzéssel érintett földterületre, illetve az előhaszonbérleti jog gyakorlásának időpontjában a birtokban lévő földterületre is, és ezek együttes értékének kell elérnie a legalább 0,5-ös mutatószámot.

[23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a jogalkotónak a vitatott 3. §-ban foglalt feltétellel az volt a célja, hogy kizárólag annyi földterületet tudjon egy állattartó szerezni az állattartói előhaszonbérleti joggal, amennyi az állatai takarmányszükségletét fedezi, és nem többet. Az állattartói előhaszonbérleti jog a rangsorban előkelő helyen áll, ezért a takarmányszükséglet igazoltsága egy megszorító feltétel, ami az állatok száma és a bérelhető földterület mértéke közötti

kapcsolaton alapul. Enélkül nem gyakorolható az előhaszonbérleti jog. A VM rendelet 1. § (3) bekezdése és a 3. § ezért együttesen nem alkalmazható, mert egymástól eltérő számításokat tartalmaznak. Értelmezésében jelen esetben a 3. § élvez elsőbbséget, amely kizárólag akként fogható fel, hogy az egyéves időszakban és a joggyakorlás időpontjában is teljesíteni kell a 0,5 állatsűrűséget, mert csak ebben az esetben lehet elfogadni a takarmányszükséglet igazolását. A felperes szerint ebből az következik, hogy a Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdés a) pontja szerinti előhaszonbérleti jog csak abban az esetben tekinthető fennálló jognak, ha mindkét időpontban fennáll a legalább 0,5 állatsűrűségi mutató.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[25] A Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése, valamint 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogsértések körében vizsgálhatja felül. Az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[26] A Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdésének a) pontja értelmében az (1) bekezdés a) pontjával megegyező ranghelyen illeti meg előhaszonbérleti jog a föld fekvése szerinti településen az előhaszonbérleti joga gyakorlását megelőzően legalább 3 éve állattartó telepet üzemeltető azon helyben lakó földművest vagy helybeli illetőségű mezőgazdasági termelőszervezetet, aki, illetve amely haszonbérletének a célja az állattartáshoz szükséges és azzal arányban álló takarmányszükséglet biztosítása és rendelkezik az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott állatsűrűséggel.

[27] A Földforgalmi tv. 47. § (4) bekezdése szerint az állattartó telep működtetését igazolni kell. Az igazolás céljára szolgáló hatósági bizonyítványt az üzemeltető kérelmére az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv adja ki. A hatósági bizonyítványban a tényleges állattartást és a nyilvántartás szerinti állatlétszámot is igazolni kell.

[28] A VM rendelet 3. §-a alapján a Földforgalmi törvény 46. § (3) bekezdés a) pontja szerinti előhaszonbérleti jog vonatkozásában az állattartáshoz szükséges takarmány-előállítást biztosító területnek akkor tekinthető a megszerezni kívánt földterület, ha az előhaszonbérleti jog gyakorlását megelőző 1 éves időszakban és az előhaszonbérleti jog gyakorlásának időpontjában egyaránt a szerzéssel érintett földterületre és az előhaszonbérleti jogot gyakorló személynek a Földforgalmi törvény 5. § 3. pontja szerint az előhaszonbérleti jog gyakorlásának időpontjában birtokában levő szántó, rét, legelő (gyep), vagy fásított terület művelési ágban nyilvántartott földterületre együttesen számított állatsűrűség legalább 0,5.

[29] A felek közötti jogvita lényege az, hogy a VM rendelet 3. §-a önállóan alkalmazandó-e az ügyben, avagy a az 1. § (3) bekezdésének közbeiktatásával, azt értelmező rendelkezésként felfogva. A VM rendelet 1. § (3) bekezdése szerint ugyanis az elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog gyakorlására vonatkozóan az ÁE megállapítása során az állattartó telep üzemeltetője elfogadó jognyilatkozatának megtételét megelőző 1 éves időszak hatósági nyilvántartásban szereplő vagy helyszíni szemlével igazolt állatállománya éves átlaglétszámának és az elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog gyakorlásának időpontjában meglévő állatlétszámának számtani átlaga vehető figyelembe.

[30] Az elsőfokú bíróság szerint az alperesi érdekelt által megjelölt, a Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti előhaszonbérleti jog feltételeit a VM rendelet 3. §-a szabályozza, részletezi. Rámutatott a bíróság, hogy a VM rendelet 3. §-a „lex specialisnak” minősül a VM rendelet többi előírásához (így többek között az 1. § (1) bekezdésében foglaltakhoz) képest, mivel az kifejezetten a Földforgalmi törvény 46. § (3) bekezdés a) pontja szerinti előhaszonbérleti jogra vonatkozik, így a jogszabály más rendelkezéseiben foglaltakat felülírja.

[31] A Kúria ehhez a helyes értelmezéshez még hozzáteszi, hogy a VM rendelet 1. § (3) bekezdésének a vonatkoztatási pontja eltérő. Ott ugyanis az állattartó telep üzemeltetője, azaz egyazon tulajdonos birtokában álló állatállomány két időpontban való létszámát kell figyelembe venni. Ezzel szemben a VM rendelet 3. §-ában a más által haszonbérelt jogosult ellenében megszerezni kívánt, továbbá a saját állomány, azaz két birtokos jogosult együttesére kell értelmezni a két időpontban való területi alapú állatlétszám-mennyiségi összehasonlítást. Az állatsűrűség számításának földterületre szóló vetítési alapja tehát a két jogszabályhelyen különböző, és ezért ezek közvetlenül nem is vethetők össze, továbbá végképp nem helyettesíthetők egymással.

[32] Helytállóan hivatkozott tehát a felperes arra, hogy a VM rendelet alkalmazandó 3. §-a szerint az előhaszonbérleti jog csak abban az esetben áll fenn, ha a jogszabály szerinti mindkét időpontban megvan a legalább 0,5 állatsűrűség. Külön-külön kiszámítandó és figyelembe veendő így az egy éves időszakra és a joggyakorlás időpontjában is az állatsűrűség. Ennek számítása során az adott érintett személy minden földterületét össze kell adni, azaz mind az előhaszonbérleti jog gyakorlásának időpontjában már a birtokában levő, mind pedig a szerzéssel érinteni kívánt földterületet. Ezzel szemben az 1. § (3) bekezdése az előbbiek szerint nem alkalmazható, mert más alapon történő összehasonlításra vonatkozik.

[33] Az alperes felülvizsgálati kérelme szerint, ha ezt az övétől értelmezést követjük, akkor nincs olyan eset, amikor a VM rendelet 1. § (3) bekezdése alkalmazható lenne, hiszen a Földforgalmi tv. semmilyen más rendelkezésének alkalmazásához nincs szükség az állatsűrűség megállapítására, csak az előhaszonbérleti jog, illetve az elővásárlási jog gyakorlásához.

[34] A Kúria szerint azonban a felperes ezzel szembeni hivatkozása a megalapozott. Például a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (Fétv.) 6. §-a szerinti kedvezményes birtokmaximum meghatározásánál a VM rendelet 1. § (3) bekezdését kell alkalmazni, amelynek értelmében az állattartó telep üzemeltetője a törvény általánosan meghatározott birtokmaximumát túllépheti földvásárlás vagy földbérlés esetén, ha az állatsűrűséggel kapcsolatos ilyen feltételeknek megfelel. Nincs oka tehát a VM rendelet szóbanforgó két rendelkezésének egyértelmű egymáshoz rendelésének.

[35] Tekintettel a VM rendelet 3. §-ában a Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdés a) pontjára utalásra egyértelmű, hogy az erre és csakis erre a rendelkezésre épített számítási módszer alkalmazása helyes az ügyben.

[36] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a felülvizsgálati kérelmekben megjelölt jogszabályokat, ezért a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. Az ítéleti indokolásban foglaltaknak megfelelően az alperesi új eljárás lefolytatására vonatkozó iránymutatás szerint kell a hatóságnak eljárnia. Az alperesi érdekelt tekintetében eszerint a Földforgalmi tv. 46. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti előhaszonbérleti jogosultság nem vehető figyelembe.

A döntés elvi tartalma

[37] *Az átlagos állatsűrűség megállapításának szabályairól szóló 57/2014. (IV. 30.) VM rendelet 1. § (3) bekezdése szerint az állattartó telep üzemeltetője, azaz egyazon tulajdonos birtokában álló állatállomány két időpontban való létszámát kell figyelembe venni. Ezzel szemben a VM rendelet 3. §-ában a más által haszonbérelt jogosult ellenében megszerezni kívánt, továbbá a saját állomány, azaz két birtokos jogosult együttesére kell értelmezni a két időpontban való területi alapú állatlétszám-mennyiségi összehasonlítást. Az állatsűrűség számításának földterületre szóló vetítési alapja tehát a két jogszabályhelyen különböző, és ezért ezek közvetlenül nem is vethetők össze, továbbá végképp nem helyettesíthetők egymással.*

Záró rész

[38] A Kúria a felperest megillető, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján megállapított felülvizsgálati perköltség viselésére az alperest a Kp. 115. § (2) bekezdése és 99. § (3) bekezdése alkalmazásával, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[39] A tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték – az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre figyelemmel – a Kp. 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdésének megfelelően az állam terhén marad.

[40] Az ítélet elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján – ilyen irányú kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. december 8.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Horváth Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Kúria
VI.Kfv.37.556/2022/6-1

9

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő